

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ – 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

“Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου”

Την 8^η Μαρτίου, επέτειο αγώνων των γυναικών για ίση μεταχείριση, τίμησε και φέτος ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας (ΣΔΓ). Η φετινή επέτειος είναι η 150^η από τον ξεσηκωμό των υφαντριών της Νέας Υόρκης, το 1857, που αναγνωρίζεται παγκόσμια σαν απαρχή των αγώνων των γυναικών για ισότητα. Μια τέτοια επέτειος έπρεπε να τιμηθεί επάξια.

Την 8^η Μαρτίου κάθε χρόνο επιλέγει ο ΣΔΓ, ύστερα από ιδέα και πρόταση της κ. Αλίκης Γιωτοπούλου Μαραγκοπούλου όταν ήταν ακόμη Πρόεδρος, για να επισημαίνει και να βραβεύει τη σημαντική αλλά αθόρυβη γυναικεία κοινωνική προσφορά. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΣΔΓ, όταν η κ. Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου παραιτήθηκε από Πρόεδρος, το βραβείο «Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς» φέρει πλέον το όνομα της.

Έτσι λοιπόν, στις 7 Μαρτίου 2007 στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ έγινε η ετήσια εκδήλωση του ΣΔΓ, στη διάρκεια της οποίας σημαντικοί ομιλητές εξήραν τη σημασία της επετείου και έδωσαν το σύνθημα, σύμφωνα με αποστροφή της Προέδρου κ. Σούλας Παναρέτου, «για συνέχιση των αγώνων στην ίδια τροχιά, με την ίδια αφοσίωση στα δικαιώματα της γυναίκας, στα δικαιώματα του ανθρώπου», ενώ το **Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς απονεμήθηκε φέτος στη Χάρη Μπρισίμη**, μια γυναίκα που αφιέρωσε όλη τη ζωή της στη βοήθεια και περίθαλψη προς την αδύνατη κοινωνική ομάδα των προσφύγων.

Οι ομιλίες κάλυψαν τρεις ενότητες. Η πρώτη ήταν η επέτειος της 8^{ης} Μαρτίου και οι αγώνες των γυναικών για ισότητα, με ομιλήτριες την Πρόεδρο του ΣΔΓ κ. Σούλα Παναρέτου και την επίτιμη Πρόεδρο κ. Αλίκη Γιωτοπούλου Μαραγκοπούλου.

Η δεύτερη ενότητα περιελάμβανε την επισήμανση του σπουδαίου έργου της κ. Χάρης Μπρισίμη από τη Γενική Γραμματέα του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) κ. Ελένη Ζαούση, ενώ όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν με πολύ επαινετικά λόγια στην προσωπικότητα και τη σπουδαία συμβολή της κ. Χάρης Μπρισίμη στο έργο της περίθαλψης των προσφύγων.

Η τρίτη ενότητα περιελάμβανε δημόσια συζήτηση με θέμα «Προς μια νέα προσέγγιση του προσφυγικού θέματος. Τα σημερινά δεδομένα» με ομιλητές τον Συνήγορο του Πολίτη κ. Γιώργο Καμίνη, την Υπεύθυνη Τομέα Ενημέρωσης της Υπότητας Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στην Ελλάδα κ. Καίτη Κεχαγιόγλου, τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γιώργο Παπαδημητρίου και την Καθηγήτρια του Παντείου Πανεπιστημίου και Πρόεδρο του ΕΣΠ κ. Ηρώ Νικολακοπούλου-Στεφάνου, ενώ τις απόψεις της για το θέμα των προσφύγων εξέθεσε κλείνοντας την εκδήλωση η κ. Αλίκη Γιωτοπούλου Μαραγκοπούλου.

Για την Ημέρα της Γυναίκας η ζωγράφος κ. Δανάη Δούκα δώρησε στο Σύνδεσμο ένα αντίγραφο έργου της. Παραθέτουμε σύντομα αποσπάσματα των ομιλιών.

Η Επίτιμη Πρόεδρος καθ. Α. Μαραγκοπούλου, η κ. Χ. Μπρισίμη, η κ. Σ. Παναρέτου Πρόεδρος του ΣΔΓ και η κ. Ε. Ζαούση στο βήμα για την επέτειο της 8ης Μαρτίου και την απονομή του Βραβείου Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Πυκνό το ακροατήριο στην ΕΣΗΕΑ. Διακρίνονται στην πρώτη σειρά: Ο Συνήγορος του Πολίτη Γ. Καμίνης, η καθ. Α. Κώττη, η Μ. Ιωαννίδου, ο καθ. Γ. Παπαδημητρίου, ο Πρόεδρος Ελλην. Τμ. UNICEF Λ. Κανελλόπουλος και η Γραμ. ΣΔΓ Τ. Λαμπρινοπούλου

Σούλα Παναρέτου, Πρόεδρος Σ.Δ.Γ.

“8η Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας”

«Ο Σύνδεσμός μας ακολουθεί σταθερά την τροχιά του αγώνα για την ισότητα των φύλων, για την εξάλειψη των διακρίσεων και ανισοτήτων λόγω φύλου. Ανισότητες, που όπως λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην εισαγωγή του Οδικού Χάρτη για την ισότητα (2006-2010) παραμένουν, και ίσως διευρυνθούν, διότι ο εντεινόμενος παγκόσμιος οικονομικός ανταγωνισμός απαιτεί μια πιο ευέλικτη και ευκίνητη εργατική δύναμη. Αυτό μπορεί να έχει επιπτώσεις περισσότερο στις γυναίκες, που συχνά είναι υποχρεωμένες να επιλέξουν μεταξύ παιδιών και καριέρας, εξαιτίας της έλλειψης ευέλικτων εργασιακών διευθετήσεων και υπηρεσιών φροντίδας, εξαιτίας της διατήρησης των στερεότυπων των φύλων και της άνισης κατανομής των οικογενειακών βαρών».

«Τώρα είναι η στιγμή να επαναφέρουμε στο προσκήνιο τους έξι στόχους – προτεραιότητες, εν όψει της επετείου των 50 χρόνων από τη Συνθήκη της Ρώμης, να ζητήσουμε να γίνουν πραγματικότητα. Οι έξι στόχοι είναι: οικονομική ανεξαρτησία, συμφιλώση ιδιωτικής και επαγγελματικής ζωής, ίση εκπροσώπηση στα κέντρα των αποφάσεων, εκρίζωση όλων των μορφών της βίας λόγω φύλου, εξάλειψη των στερεοτύπων των φύλων, προώθηση της ισότητας στην εξωτερική πολιτική και την αναπτυξιακή πολιτική. Η εφαρμογή πολιτικών πάνω σε αυτούς τους άξονες, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, στην κατεύθυνση της προώθησης της ισότητας, θα έδινε ουσιαστικό περιεχόμενο στο Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για Όλους, που είναι το 2007. Τούτο σημαίνει ότι πρέπει να ενταθεί η δουλειά μας στα διευρωπαϊκά και διεθνή δίκτυα που συμμετέχουμε. Αλλά και στη χώρα μας απαιτείται ένταση των προσπαθειών προκειμένου να προχωρεί η ένταξη της ισότητας στο σύνολο των πολιτικών (mainstreaming), αλλά και να εφαρμοζονται τα ειδικά μέτρα για την ανάπτυξη των γυναικών. Ειδική προσοχή απαιτεί η τήρηση της νομοθεσίας.

«Πέρασε ψηφίστηκαν δύο νόμοι, ο νόμος για την ενδοοικογενειακή βία, που η έξαρση των σχετικών εγκλημάτων αυτή την περίοδο δείχνει πόσο αναγκαίος είναι. Γι' αυτό πρέπει να δημιουργηθούν όλες οι συνθήκες εφαρμογής του.

Κυρίως η εκπαίδευση των εμπλεκόμενων (αστυνομικών, δικαστών, ιατροδικαστών, δικηγόρων, κοινωνικών λειτουργών, γιατρών κλπ.). Πρέπει ακόμη να δημιουργηθούν συμβουλευτικά κέντρα και κέντρα υποδοχής και περίθαλψης για τα θύματα της βίας. Η σχετική πρόβλεψη στο νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων πρέπει να βρει εφαρμογή. Ψηφίστηκε ακόμη ο ν. 3488/2006 «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και ανέλιξη, τους όρους και τις συνθήκες εργασίας και άλλες συναφείς διατάξεις». Το πεδίο εφαρμογής του νόμου είναι διευρυμένο, εφόσον αφορά το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ανεξαρτήτως μορφής απασχόλησης. Δυνάμει του νόμου αυτού ποινικοποιείται η σεξουαλική παρενόχληση στον τόπο εργασίας και θεωρείται διακριτική μεταχείριση. Η νέα αυτή νομοθεσία πρέπει να γίνει ευρύτατα γνωστή (σε αυτό ο Σύνδεσμος συμβάλλει), να την γνωρίζουν καλά οι γυναίκες, αλλά και οι αρμοί της δημόσιας διοίκησης, που εξακολουθούν να μας εκπλήσσουν δυσάρεστα.»

Στο σημείο αυτό η κ. Παναρέτου ανέφερε παραδείγματα αποκλίσεων από την αρχή της ισότητας, που αφορούν στα Υπουργεία Εθν. Άμυνας, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εσωτερικών κλπ. «Ο αγώνας για τη μη καταστράτηγηση της νομοθεσίας είναι τόσο σημαντικός, όσο και ο αγώνας για τη διεύρυνση των κοινωνικών κατακτήσεων των γυναικών» κατέληξε στο θέμα αυτό η κ. Παναρέτου.

Τέλος η κ. Παναρέτου, αναφερόμενη στο βραβείο γυναικείας κοινωνικής προφοράς, είπε: «Με αυτό το βραβείο τιμούμε γυναικείες προσωπικότητες που με το έργο τους ευεργετούν την κοινωνία, αλλά και αποτελούν θετικό παράδειγμα για όλες τις γυναίκες.» Και για την τιμώμενη κ. Χάρη Μπρισίμη: «...εργάζεται με ένα τμήμα ανθρώπων – τους πρόσφυγες – που συχνά αξιολογούνται ως απειλή για τα σύνορα, την ασφάλεια, την κοινωνική συνοχή της χώρας που ζητούν να τους/τις δεχθεί. Φαντάζομαι τι αποθέματα ψυχής, γνώσεων, ευαισθησίας χρειάζεται κάποιος-α να καταθέτει σε τέτοιου είδους αποστολές...»

Ελένη Ζαούση, Γενική Γραμματέας Ε.Σ.Π.

“Το έργο της Χάρης Μπρισίμη”

Η Χάρη Μπρισίμη έχει να επιδείξει σημαντικό έργο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έργο που είχε ευεργετικά αποτελέσματα για πολλούς δεινοπαθούντες κατοίκους της Υψηλής.

Την ευαισθησία της για τις ανάγκες των συνανθρώπων της την έδειξε από πολύ νέα, αμέσως μετά την αποφοίτησή της από το Κολλέγιο Θηλέων, στη γενέτειρά της, το Βόλο. Στο πόλεμο του 1940-41, ως μέλος τοπικής οργάνωσης για συμπαράσταση σε οικογένειες στρατευμένων, ήλθε σε επαφή για πρώτη φορά με τη μεγάλη ανέχεια και φτώχεια, φροντίζοντας να διανεμηθούν τρόφιμα σε φτωχές οικογένειες, κυρίως προσφύγων της Μικράς Ασίας.

Μετά την απελευθέρωση ανέλαβε την πρώτη της αμειβόμενη εργασία, στο Βόλο, ως Βοηθός του Διευθυντού του Γραφείου της UNRRA για τη Θεσσαλία. Γρήγορα θεωρήθηκε άξια να τοποθετηθεί Υπεύθυνη ομάδας της UNRRA για την παιδική προστασία σε όλη τη Θεσσαλία. Εξεπλήρωσε θαυμάσια την αποστολή της με την οργάνωση παιδικών σταθμών, κατασκηνώσεων κλπ. για την καλύτερη δυνατή παροχή τροφής και περίθαλψης στα παιδιά που είχαν υποφέρει από υποσιτισμό στην Κατοχή.

Το 1946 έφυγε για τις Η.Π.Α, όπου σπούδασε κοινωνιολογία και κοινωνική πρόνοια στα Πανεπιστήμια SMITH COLLEGE και COLUMBIA. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1952 με το Πτυχίο Master's στον τομέα της Οργάνωσης Υπηρεσιών Κοινωνικής Πρόνοιας. Ήταν η πρώτη που ήλθε στην Ελλάδα με αυτό το πτυχίο. Το 1952 διορίστηκε στο τότε Υπουργείο Συντονισμού ως «Ειδική Συνεργάτης για Θέματα Κοινωνικής Πρόνοιας». Από τη θέση αυτή είχε την πρώτη της συνεργασία με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ολοκληρωμένου προγράμματος αποκατάστασης προσφύγων, κυρίως ατόμων ελληνικής καταγωγής από τη Ρουμανία και την τότε Σοβιετική Ένωση, που ζούσαν υπό άθλιες συνθήκες σε καταυλισμούς, αλλά και Αρμενίων που είχαν βρει καταφύγιο στη χώρα μας παλιότερα και ζούσαν ακόμη σε παράγκες. Σαν αποτέλεσμα της επιτυχούς αυτής συνεργασίας, άρχισε, τον Ιούλιο 1955, η σταδιοδρομία της στην Υπάτη Αρμοστεία, που συνεχίστηκε μέχρι τη συνταξιοδότησή της τον Οκτώβριο 1980.

Σ' εκείνα τα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας της στην Ελλάδα η Χάρη Μπρισίμη ασχολήθηκε στις ελεύθερες ώρες της και με τη δημιουργία Προγράμματος Κοινοτικής Ανάπτυξης, αλλά και με την κατάρτιση Κοινωνικών Λειτουργών στην Ελλάδα. Το 1964 ήταν μεταξύ των ιδρυτών του Ανωτάτου Φροντιστηρίου Κοινωνικής Πρόνοιας της τότε Παντείου Σχολής, που μετεξελίχθηκε σε «Σχολή Κοινωνικής Πρόνοιας», όπου προσέφερε δωρεάν σημαντι-

κό χρόνο της για να οργανώσει τη σχολή και να διδάξει.

Το 1962 μετατέθηκε στα Κεντρικά Γραφεία της ΥΑ στην Γενεύη. Εκεί ασχολήθηκε επί πολλά χρόνια με την επανένταξη, σε χώρες που τους δέχονταν, προσφύγων από διάφορα μέρη του κόσμου. Έκανε επίσης μεγάλες προσπάθειες για τη δημιουργία ειδικού ταμείου για την εκπαίδευση παιδιών και νέων προσφύγων κλπ. Αγωνίστηκε επίσης για να επιτύχει την υποδοχή σε άλλες χώρες μαζί με την κοινωνική και επαγγελματική τους επανένταξη, των 700.000 Ασιατών που εξεδίωξε από την Ουγκάντα ο Ίντι Αμίν το 1972. Επίσης έκανε μεγάλο αγώνα, μαζί με τους συνεργά-

τες της, το 1973 στο Σαντιάγο της Χιλής, όταν ο Πινοσέτ με την ανάληψη της εξουσίας έκλεισε στο Στάδιο του Σαντιάγο 2600 άτομα που είχαν έλθει ως πρόσφυγες στην ως τότε Δημοκρατία της Χιλής, διωκόμενοι από άλλες δικτατορίες. Ο αγώνας αυτός στέφθηκε από επιτυχία, και βρέθηκαν θέσεις μετεγκατάστασης σε άλλες χώρες και για τα 2600 αυτά άτομα. Τέλος υπήρξε σημαντικός και ο ρόλος της στην μετεγκατάσταση των λεγομένων «boat people» που έφευγαν κρυφά από το Βιετνάμ και την Καμπότζη με πλοία μετά την κομμουνιστική επικράτηση, μια

περιπέτεια που κράτησε χρόνια ώσπου να ομαλοποιηθεί.

Το 1978 η Χάρη Μπρισίμη προήχθη στο βαθμό του Διευθυντού, η πρώτη γυναίκα που έφτασε το βαθμό αυτό στην Υπάτη Αρμοστεία. Στη Γενεύη παρέμεινε 18 χρόνια. Σε όλη τη διάρκεια της επιταξίας το σπίτι της στη Γενεύη ήταν πάντα έτοιμο να φιλοξενήσει φίλους πολιτικούς πρόσφυγες από την Ελλάδα.

Με τη συνταξιοδότησή της το 1980 από την ΥΑ και την επιστροφή της στην Αθήνα, άρχισε μια νέα περίοδος εθελοντικής προσφοράς για τη Χάρη Μπρισίμη. Διετέλεσε μεταξύ άλλων εκλεγμένη Αντιπρόεδρος του Ιδρύματος Βρεφών «Η Μητέρα» από το 1962 ως το 1992. Αλλά η σημαντικότερη εθελοντική δραστηριότητά της άρχισε το 1989, όταν παρακλήθηκε από το Γραφείο Υπάτου Αρμοστού των Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, να οργανώσει στην Ελλάδα ένα μη κερδοσκοπικό Σωματείο που να συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων των ατόμων που ζητούν άσυλο στη χώρα μας και δικαιούνται να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες. Έτσι ιδρύθηκε το «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες» (ΕΣΠ), στο οποίο παρέμεινε ως εκλεγείσα Πρόεδρος του Δ.Σ. ως το 2001 και τώρα συνεχίζει τη δράση της ως Αντιπρόεδρος.

Σήμερα, παρά την ηλικία της, η Χάρη Μπρισίμη εξακολουθεί να έχει νεανικούς ενθουσιασμούς, πίστη στην καλή θέληση των ανθρώπων και να είναι πρόθυμη για συμμετοχή σε εξορμήσεις για την καλύτερευση της ανθρώπινης ζωής.

Εικόνα της αριστερής πτέρυγας της αίθουσας της ΕΣΗΕΑ. Διακρίνονται στην πρώτη σειρά από δεξιά η Βουλευτής Α. Ξηροτύρη, η Απ. Αργυροπούλου του ΕΣΠ και της Εθν. Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η Ι. Μαγγανάρα, η Κ. Κεχαγιόγλου και η καθ. Η. Νικολοπούλου-Στεφάνου

Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Επίτιμη Πρόεδρος Σ.Δ.Γ.

Στην αρχή η κ. Μαραγκοπούλου μίλησε για το βραβείο της εξαιρετικής κοινωνικής προσφοράς γυναικών. «Το είχα σκεφθεί», μας είπε, «πιο 11 ετών, όταν ήμουνα ακόμη Πρόεδρος του Συνδέσμου. Και τούτο γιατί πολλές γυναίκες προσφέρουν στην κοινωνία τόσο αθόρυβα και σεμνά, που ούτε καν ξέρουμε την εξαιρετική προσφορά τους. Σε αυτή την εποχή που ζούμε, που έχουν τόσο μπερδευτεί όλες οι έννοιες, το καλό και το κακό, και τόσο εγωκεντρική έχει γίνει, θεωρήσαμε ότι η προβολή μερικών προσωπικοτήτων οι οποίες είχαν μια κοινωνική δράση ιδιαίτερα επωφελή και σημαντική, είναι προβολή υποδείγματος ζωής. Και είναι όχι μόνο δίκαιη για τις βραβευόμενες αλλά και χρήσιμη ως μοντέλα. Όταν εγώ έφυγα από το Σύνδεσμο (μετά από 52 χρόνια θητείας ως μέλος του Δ.Σ., εκ των οποίων τα 30 τελευταία ως Πρόεδρος, έμεινα ως Επίτιμος Πρόεδρος) οι συνάδελφοι του Δ.Σ. για να με τιμήσουν έδωσαν το όνομά μου στο βραβείο αυτό. Τις ευχαριστώ πάρα πολύ γι' αυτή τη σκέψη.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην Ημέρα της Γυναίκας. «Η ημέρα αυτή δεν είναι γιορτή, είναι επέτειος αξιοθαύμαστων αγώνων. Διότι την ημέρα αυτή λίγες υφάντριες της Ν. Υόρκης που δουλεύανε εξαντλητικά τόσο στο εργοστάσιο (12-14 ώρες δουλειάς την ημέρα) όσο και στο σπίτι, με τα μέσα της εποχής εκείνης, και που κατά μέσο όρο δεν υπερέβαιναν την ηλικία των 40 ετών ζωής, βρήκαν το κουράγιο να κατεβούν στους δρόμους και να ζητήσουν καλύτερες συνθήκες εργα-

σας και ωράριο όμοιο με εκείνο των ανδρών, που είχαν καταφέρει να δουλεύουν 10 ώρες την ημέρα.

Τέλος, η κ. Μαραγκοπούλου μίλησε για τη Χάρη Μπρισίμη. «Κατά σύμπτωση η φετινή χρονιά είναι η 150^η επέτειος αυτής της ημέρας. 8 Μαρτίου 1857-8 Μαρτίου 2007. Και χαίρομαι που αυτή την ημέρα τυχαίνει να παίρνει το βραβείο η αγαπητή Χάρη Μπρισίμη. Διότι είναι μια γυναίκα η οποία όλη της τη ζωή την αφιέρωσε στις αδύνα-

τες, και αδικημένες, και παραγνωρισμένες κοινωνικές ομάδες που βρέθηκαν κάποια εποχή της ζωής τους σε τέτοια δυσκολία, που αν δεν επενέβαινε η κοινωνία να τους βοηθήσει θα πήγαιναν χαμένοι. Όλες τις ομάδες τις έχει βοηθήσει κατά καιρούς. Τη ζωή της την έταξε στους πρόσφυγες. Βραβεύουμε την επιλογή ζωής που έκαμε. Και βραβεύουμε και τη συνέπεια, τον αλtruισμό, και το ζήλο με τον οποίο εξεπλήρωσε αυτό το έργο που επέλεξε».

Για να καταλήξει: «Αγαπητή μου Χάρη, όταν φτάσουμε σε μια προχωρημένη ηλικία όλοι μας κάνουμε κάποιο απολογισμό της ζωής μας. Κοιτάμε να δούμε, τη διαθέσαμε σωστά, κάναμε κάτι που να ήταν καλό και χρήσιμο;

Βασικά η γραμμή μας ήταν σωστή ή χαράμισαμε τη ζωή μας; Εμείς την απάντηση τη δίνουμε για σένα. Ότι τη χρησιμοποιήσες κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, και εξακολουθείς να τη χρησιμοποιείς πάντα χρήσιμη στην κοινωνία και ωφέλιμη. Αυτή η αίσθηση που πιστεύω ότι έχεις και εσύ η ίδια για τον εαυτό σου και για τη ζωή σου, αξίζει καλύτερα από όλα τα βραβεία».

Η βραβευθείσα Χ. Μπρισίμη με την Πρόεδρο Σ. Παναρέτου και την Επίτιμη Πρόεδρο καθ. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Χάρη Μπρισίμη

Αντιπρόεδρος Ε.Σ.Π. – τ. Διευθύντρια στην έδρα της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

«Με μεγάλη συγκίνηση άκουσα από την επίτιμη Πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, της οποίας τους δύσκολους, εύστοχους και άοκνους αγώνες για τη θέση της γυναίκας και για τα ανθρώπινα δικαιώματα θαυμάζω απεριόριστα – όπως θαυμάζω και το θάρρος και την ακεραιότητά της - ότι το τόσο αξιόλογο Σωματείο σας αποφάσισε να απονεμίσει φέτος σε εμένα το «Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου», άρχισε συγκινημένη η κ. Μπρισίμη. «Είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα να δέχομαι αυτό το βραβείο από το Δ.Σ. του Σ.Δ.Γ., Σωματείου που έχει παίξει τόσο σημαντικό ρόλο στον αγώνα για την ισότητα των δύο φύλων και την απελευθέρωσή μας από παράδεκτους ζυγούς... Διαβάζοντας για τους αγώνες του Σωματείου σας επί 85 χρόνια αισθάνεται κανείς πηγαία ευγνωμοσύνη.

Σήμερα θα συζητήσουμε για ένα θέμα ιδιαίτερα επίκαιρο, όσο και κοινωνικά σημαντικό, για τους πρόσφυγες, τους ανθρώπους δηλαδή που ζητούν καταφύγιο σε μια ξένη χώρα για να γλυτώσουν από διωγμούς στις πατρίδες τους. Ανά τον κόσμο στο τέλος του 2006 οι πρόσφυγες αυτοί υπολογίστηκαν να ξεπερνούν τα 9 εκατομμύρια.

Σχετικά με τη δική μου δράση στον τομέα αυτό, πρέπει να πω ότι στην καριέρα μου, η μαχητικότητά μου στράφηκε προς την εξασφάλιση της ευχέρειας να προωθώ επιστημονικά σωστά προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας για την τόσο ευάλωτη αυτή ομάδα των συνανθρώπων μας, τους πρόσφυγες. Κι' αυτό γιατί στις χώρες όπου καταφεύγουν οι κατατρεγμένοι αυτοί άνθρωποι – αντίθετα με τους ντόπιους, που όταν βρίσκονται σε ανάγκη έχουν τη δυνατότητα να αποταθούν για βοήθεια σε συγγενείς, σε συντοπίτες, ή σε φίλους για να ξεπεράσουν τη δυσκολία – οι πρόσφυγες

δεν έχουν κανένα δικό τους να τους βοηθήσει στην αντιμετώπιση των τεράστιων δυσχερειών που συναντούν.

Οι μάχες που χρειάστηκε να δώσω, είχαν σκοπό να προωθούν και να πετυχαίνουν την έγκριση εύστοχου προγράμματος για την παροχή των σωστών υπηρεσιών στον δύσκολο αυτό τομέα της προστασίας και αρωγής προς τους πρόσφυγες – γυναίκες πρόσφυγες, άνδρες πρόσφυγες, παιδιά πρόσφυγες, σε διάφορα μέρη του κόσμου – μιας βοήθειας που θα κατάφερνε να τους υποστηρίξει αποτελεσματικά. Αυτό ήταν κάτι που εγώ θεωρούσα οφθαλμοφανές, αλλά όχι κατ' ανάγκη και άλλοι που έπρεπε να συμφωνήσουν. Πολλές φορές αναγκαζόμουν να «σπάω το κεφάλι μου» για να βρίσκω τον πιο «εύπεπτο» τρόπο παρουσίασης των σχεδίων νέων χρησίων προγραμμάτων που σχεδίαζα και ήταν σκόπιμο να προωθηθούν, γιατί όλοι ξέρουμε πόσο συχνά αντιμετωπίζουμε ανθρώπους που αντιδρούν στο καινούργιο

Θα συμβούλευα τη νεότερη γενιά των γυναικών να

δίνουν μεν την πρέπουσα προτεραιότητα στη διεκπεραίωση των καθηκόντων τους, με στόχο τη βέλτιστη προσφορά, αλλά να μην παραλείπουν να φροντίζουν συγχρόνως και για το δικαίωμά τους σε ένα δίκαιο ιεραρχικά βαθμό στην δομή όπου υπηρετούν χωρίς καθυστερήσεις λόγω φύλου. Αυτό χρειάζεται, όχι κατ' ανάγκη για λόγους προσωπικής ικανοποίησης, αλλά και γιατί με μια δίκαιη διεκδίκηση προαγωγής, ως αναγνώριση της συμβολής του καθενός, προωθείται η ιδέα και στερεώνεται η αρχή της ισότητας των δύο φύλων.»

Την ομιλία της κ. Μπρισίμη ακολούθησε η απονομή του Βραβείου «Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου» από την Πρόεδρο του ΣΔΓ κ. Σούλα Παναρέτου, που συνόδευσε την απονομή με λίγα λόγια: «είναι ένα απέριττο βραβείο, αλλά έχουμε εγχαράξει σε αυτό τα πιο ακριβά μας συναισθήματα τιμής και ευγνωμοσύνης για το έργο σας, την προσφορά σας, που είναι πολύχρονη, που είναι καρποφόρα και αποδοτική....»